

UOHSX005VJW1

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R236/2013/VZ-9061/2014/310/LPa

Brno 30. dubna 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 15. 8. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovateli –

- společností **SPF Group, s.r.o.**, IČ 25492781, se sídlem Bozděchova 99/6, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem

a

- společností **Allowance s.r.o.**, IČ 26140136, se sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 1,

které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 19. 11. 2012 Smlouvu o sdružení, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 28. 1. 2013 společností SPF Group, s.r.o., IČ 25492781, se sídlem Bozděchova 99/6, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S39/2013/VZ-14359/2013/523/JDo ze dne 31. 7. 2013, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Asociace krajů České republiky**, IČ 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Analýza stavu implementace strategických dokumentů včetně vytvoření metodiky strategického řízení a plánování**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno pod ev. číslem 228745 dne 20. 8. 2012 a opraveno dne 29. 11. 2012,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S39/2013/VZ-14359/2013/523/JDo ze dne 31. 7. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Asociace krajů České republiky, IČ 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 8. 2012 pod ev. číslem 228745 oznámení o zakázce, ve znění opravy zveřejněné dne 29. 11. 2012, za účelem zadání veřejné zakázky „Analýza stavu implementace strategických dokumentů včetně vytvoření metodiky strategického řízení a plánování“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V článku 6 odstavce 2b) zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) a e) zákona uchazeči prokáží kvalifikační předpoklad předložením seznamu členů realizačního týmu včetně strukturovaných profesních životopisů odborných členů tohoto týmu ve formě čestného prohlášení. Životopis musí obsahovat u každé takovéto osoby:
 - Jméno, příjmení, titul,
 - Funkce v rámci realizačního týmu,
 - Dosažené vzdělání a doklady o dosaženém vysokoškolském vzdělání (v prosté kopii),
 - Údaje o dosavadní praxi v oboru předmětu veřejné zakázky uvedené s ohledem na požadavky zadavatele,

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

- Údaje o obdobných zakázkách, kterých se dotýčná osoba účastnila, uvedené s ohledem na požadavky zadavatele,
 - Vlastnoručně podepsané prohlášení o bezúhonnosti dotýčné osoby.
3. V článku 9.1 zadávací dokumentace pak zadavatel zadal požadavek na zpracování nabídky v českém resp. slovenském jazyce s tím, že veškeré cizojazyčné doklady a texty musí být opatřeny překladem do českého resp. slovenského jazyka.
 4. Zadavatel pro účely otevírání obálek s nabídkami zřídil tříčlennou komisi, z níž vypracovaného protokolu o otevírání obálek ze dne 5. 12. 2012 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel 23 nabídek.
 5. Dopisem ze dne 11. 12. 2012 bylo navrhovateli, společnosti SPF Group, s.r.o., IČ 25492781, se sídlem Bozděchova 99/6, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem a společnosti Allowance s.r.o., IČ 26140136, se sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 1, které za účelem podání společné nabídky uzavřely dne 19. 11. 2012 Smlouvu o sdružení, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 28. 1. 2013 společností SPF Group, s.r.o., IČ 25492781, se sídlem Bozděchova 99/6, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „**navrhovatel**“) oznámeno rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení poté, co jeho nabídka byla komisí pro otevírání obálek vyřazena dle § 71 odst. 11 zákona. V rozhodnutí o vyloučení zadavatel uvedl, že komise pro otevírání obálek s nabídkami v souladu s § 71 odst. 9 zákona zkontrolovala, zda je nabídka uchazeče zpracována v požadovaném jazyce a zda je návrh podepsán osobou oprávněnou jednat jménem či za uchazeče. Protože zadavatel v zadávací dokumentaci určil, že nabídka má být zpracována v českém resp. slovenském jazyce a navrhovatel předložil ve své nabídce kopie vysokoškolských diplomů vydaných Univerzitou Karlovou v Praze, prokazujících dosažené vzdělání některých členů realizačního týmu, v latinském jazyce a nezajistil jejich překlad, zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.
 6. Proti rozhodnutí o vyloučení z účasti v zadávacím řízení podal navrhovatel dne 27. 12. 2012 námitky, kterým zadavatel svým rozhodnutím ze dne 31. 12. 2012 nevyhověl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) dopisem ze dne 14. 1. 2013 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, kterým se dožadoval zrušení rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení a zrušení všech následujících úkonů učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky. Podle navrhovatele byla jeho nabídka zpracována v českém jazyce, když skutečnost, že byly některé vysokoškolské diplomy předloženy v latinském jazyce, nelze považovat za porušení § 71 odst. 9 zákona. Navíc podle navrhovatele k posuzování vysokoškolských diplomů jako dokladů prokazujících kvalifikaci mělo dojít až ve fázi posouzení kvalifikace a nikoliv ve fázi kontroly nabídky z hlediska požadavků uvedených v § 71 odst. 9 zákona. Navrhovatel navíc vyslovil přesvědčení, že vysokoškolský diplom jako veřejná listina požívající vysokého stupně právní síly, nemusí nezbytně být opatřena překladem, neboť zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „**zákon o vysokých školách**“) je lex specialis k zákonu o veřejných zakázkách.

II. Napadené rozhodnutí

7. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastních zjištění vydal dne 31. 7. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S39/2013/VZ-14359/2013/523/JDo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o zamítnutí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.
8. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že ve fázi otevírání obálek jsou komisi pro otevírání obálek s nabídkami kontrolovány pouze ty náležitosti, které stanoví § 71 odst. 9 zákona, tj. zda je nabídka zpracována v požadovaném jazyce – a to všechny její části dle volby jazyka pro jednotlivé části, pokud tak stanovil zadavatel, a zda je návrh smlouvy podepsán osobou oprávněnou jednat jménem či za uchazeče. Pokud komise pro otevírání obálek zjistí, že nabídka nevyhověla některému z těchto požadavků, nabídku vyřadí a navrhne zadavateli vyloučení takového uchazeče z účasti v zadávacím řízení. Ne dříve než potom, co komise pro otevírání obálek posoudí nabídky z hledisek uvedených v § 71 odst. 9 zákona a po vyhotovení protokolu o otevírání obálek podle § 73 zákona, může zahájit práci komise pro posouzení a hodnocení nabídek.
9. Dále Úřad konstatoval, že podle § 68 odst. 2 jsou součástí nabídky v otevřeném zadávacím řízení doklady a informace prokazující splnění kvalifikace, tedy i vysokoškolské diplomy a jejich dodatky. Zákon přitom nerozlišuje, o jaký druh dokladů se jedná, tedy zda se jedná o vysokoškolské diplomy jakožto veřejné listiny, nebo jiné dokumenty, které nemají povahu veřejných listin. Jediným rozhodujícím aspektem podle Úřadu je, že se jedná o doklad v jiném než českém, případně slovenském jazyce. Podle závěru Úřadu tedy zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro nesplnění požadavků zadávací dokumentace. K povaze vysokoškolských diplomů vydaných Univerzitou Karlovou v Praze Úřad dodal, že jsou psány latinsky na základě opatření rektora č. 31/2008 Podoba, údaje a další podrobnosti o vysokoškolském diplomu a o dodatku k diplomu, jakožto vnitřního předpisu univerzity, který nepožívá obecné závaznosti. Z uvedeného důvodu je nelze považovat za rovnocenné dokladům v českém, resp. slovenském jazyce tak, jak tvrdil navrhovatel.
10. Úřad dále uvedl, že zadavatel by v předmětné věci postupoval v souladu se zákonem rovněž v případě, pokud by doklady prokazující splnění kvalifikace v nabídce navrhovatele posuzoval až ve fázi posouzení prokázání splnění kvalifikace. V rámci této fáze zadávacího řízení by pak navrhovatele mohl vyloučit nebo by mohl přistoupit k doplnění dokladů, resp. k překladu ve smyslu § 59 odst. 4 zákona. Zadavatel tak neučinil a vyloučil navrhovatele již ve fázi otevírání obálek. Vzhledem k tomu pak, že v rámci prokazování splnění kvalifikace u žádného uchazeče zadavatel nepožadoval doplnění dalších informací nebo dokladů, nedošlo ani k porušení zásady rovného zacházení zakotvené v § 6 zákona. Z tohoto hlediska je tedy

nepodstatné, kdy byl navrhovatel, tedy v jaké fázi zadávacího řízení, ze zadávacího řízení vyloučen.

11. Co se týče námitky navrhovatele, že postup zadavatele byl příliš formalistický, Úřad označil zadávací řízení za proces vysoce formalizovaný, přičemž podle něj i takové formální požadavky, které zákon ve svých ustanoveních obsahuje, zaručují jednotlivým uchazečům o veřejnou zakázku stejné výchozí podmínky v rámci zadávacího řízení a splněním takových požadavků, byť formálního charakteru, pak mají uchazeči jistotu, že nebudou z těchto formálních důvodů vyloučeni z účasti v zadávacím řízení.

III. Námitky rozkladu

12. Navrhovatel uplatnil dne 15. 8. 2013 proti napadenému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad z téhož dne, kterým napadá rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S39/2013/VZ-14359/2013/523/JDo ze dne 31. 7. 2013 v celém jeho rozsahu z důvodu jeho nesprávnosti.
13. Navrhovatel ve svém rozkladu na úvod vyjádřil přesvědčení, že není možné považovat za nesplnění požadavku dle § 71 odst. 9 písm. a) zákona jakoukoliv nabídku, ve které by se objevil i v nepatrném množství jiný než český, resp. slovenský jazyk, popř. by některé dílčí části nebo jen některé doklady byly zpracovány v cizím jazyce, nýbrž by taková nabídka musela být zpracována v cizím jazyce do té míry, aby bylo zcela zjevné, že nabídku nelze bez znalosti daného cizího jazyka vůbec posoudit a hodnotit. Podle navrhovatele nemá komise pro otevírání obálek potřebnou odbornost a není ani jejím úkolem jakkoliv posuzovat nabídky z hlediska splnění požadavků stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci nebo zkoumat prokázání kvalifikačních předpokladů. Neztotožňuje se s názorem, který podle něj zastává Úřad, tedy že by komise pro otevírání obálek měla celé nabídky přečíst a při jakémkoli zjištění cizího jazyka nabídku vyřadit či zkoumat, zda je k textu přiložen odpovídající překlad. Toto pojetí podle něj překračuje rámec určený pro komisi pro otevírání obálek.
14. Navrhovatel dále v rozkladu napadá postup Úřadu při posuzování splnění požadavku podle § 71 odst. 9 zákona, který byl podle navrhovatele mechanický a formalistický a vymykající se rozhodovací praxi Úřadu, načež k tomuto svému tvrzení cituje z výkladového stanoviska Úřadu „Jednání dodavatele“, jakož i z rozhodnutí Úřadu č. j. VZ/S148/05-154/4644/05-Der ze dne 30. 9. 2005, která jsou podle jeho mínění důkazem výkladu vyžadujícího posuzování věcí v materiálním a nikoli formálním smyslu.
15. Navrhovatel ve svém rozkladu akcentuje skutečnost, že z bodu 9 odst. 1 zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel požadoval překlady cizojazyčných částí nabídky pouze v prosté kopii, kterou podle svého názoru předložil. Součástí jeho nabídky byly i podrobné životopisy jednotlivých členů realizačního týmu v českém jazyce, ve kterých jsou uvedeny jak název vysoké školy, tak i obor a stupeň dosaženého vzdělání. Tyto údaje jsou tedy podle navrhovatele překladem latinských údajů uvedených ve vysokoškolských diplomech, přičemž vzhledem k absenci požadavku na formu překladu mohou být údaje uvedené v životopisech považovány za překlad cizojazyčných pojmů požadovaný zadavatelem. K tomuto navrhovatel

dodává, že považuje za sporné, zda dokladem o dosaženém vzdělání je vůbec vysokoškolský diplom a to s ohledem na znění čl. 6 odst. 2 písm. b) zadávací dokumentace, kde zadavatel požaduje doklad o dosaženém vzdělání pouze jako součást životopisů, pro které stanovil formu čestného prohlášení. Navrhovatel tedy považuje za možnou variantu, aby i doklad o dosaženém vzdělání měl takovouto formu čestného prohlášení.

16. Navrhovatel se neztotožňuje ani se závěrem vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že není za dané situace podstatné, ve které fázi zadávacího řízení byl vyloučen, když navrhovatel popírá možnost, aby jedna a ta samá skutečnost patřila do dvou různých fází zadávacího řízení. Navrhovatel spatřuje značný rozdíl mezi vyloučením ze zadávacího řízení podle § 71 odst. 11 zákona, kdy neexistuje žádný mechanismus umožňující zjištěná pochybení zhojit a vyloučením podle § 60 odst. 1 zákona, kdy takovouto možnost nabízí § 59 odst. 4 zákona, kdy může zadavatel požadovat, aby dodavatel písemně objasnil informace či doklady nebo předložil další informace či doklady prokazující splnění kvalifikace.
17. K závěru navrhovatel uvedl, že se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval v návrhu citovanými předchozími rozhodnutími Úřadu ani závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), se kterými je výrok napadeného rozhodnutí v rozporu. Zejména se podle něj Úřad nevypořádal se skutečností, že k prokázání kvalifikace překlad cizojazyčných dokladů vůbec nebyl zapotřebí, protože z nich splnění požadované části kvalifikace, tedy dosažení jakéhokoliv vysokoškolského vzdělání, zcela jednoznačně i bez překladu vyplývalo. Z tohoto pohledu tak navrhovatel v napadeném rozhodnutí spatřuje vadu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek odůvodnění.

Závěry rozkladu

18. Na základě v rozkladu uvedených skutečností navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu vydal rozhodnutí, kterým napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí postupem podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S39/2013/VZ-14359/2013/523/JDo ze dne 31. 7. 2013, rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

22. V první řadě konstatuji, že jsem se ztotožnil s napadeným výrokem rozhodnutí i jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
23. K problematice požadovaného jazyka nabídky předem uvádím, že volba podmínek zadání veřejné zakázky je záležitostí zadavatele, který však vedle naplnění principu nediskriminace musí mít na zřeteli i transparentnost a jednoznačnost zadávacích podmínek, aby uchazeči o veřejnou zakázku mohli své nabídky zpracovat v souladu s jejich zněním.
24. Podle § 148 odst. 6 zákona je možné nabídku podat vždy v češtině, popř. v jiném jazyce, který zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci. Co se týká požadovaného jazyka nabídky, tady komise pro otevírání obálek zkoumá (kontroluje) dle § 71 odst. 9 zákona, zda je nabídka vyhotovena v jazyce českém či v jazyce, který zadavatel určil v zadávacích podmínkách. Z ustanovení § 51 odst. 7 zákona pak vyplývá rovnocennost českého jazyka a jazyka slovenského pro posuzování splnění podmínek požadovaného jazyka nabídky.
25. V šetřeném případě zadavatel v zadávacích podmínkách v článku 9. 1 jednoznačně stanovil, že nabídka musí být zpracována v českém, resp. slovenském jazyce. Ze zadávací dokumentace tak vyplývá, že zadavatel jazyk nabídky ve smyslu § 148 odst. 6 zákona nerozšířil. Pro cizojazyčné dokumenty a texty pak zadavatel určil povinnost jejich překladu do českého, resp. slovenského jazyka.
26. Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel v nabídce doložil na stranách 144, 152, 160, 189, 194, 199 a 203, jak je uvedeno v odst. 25 napadeného rozhodnutí, kopie dokladů o dosaženém vzdělání požadované v článku 6 odst. 2 písm. b) zadávací dokumentace v latinském jazyce, přičemž tyto diplomy nebyly přeloženy do českého, resp. slovenského jazyka, nelze než konstatovat, že nabídka navrhovatele neodpovídá požadavku zadavatele na zpracování nabídky v českém, resp. slovenském jazyce.
27. Na základě toho je třeba za nevyhovující nabídku považovat nabídku, která je zpracována v jiném než v českém jazyce, který nebyl zadavatelem v zadávacích podmínkách připuštěn, byť by šlo o jazyk zadavateli či členům komise pro otevírání obálek srozumitelný. Není přitom rozhodná ani míra, tedy rozsah, v jakém byl v nabídce použit cizí jazyk, když pro posouzení, zda je nabídka zpracována v požadovaném jazyce, je rozhodný samotný jazyk předložené nabídky, nikoli rozsah části nabídky zpracované v tomto cizím jazyce. Připustit argumentaci navrhovatele, že pro vyřazení nabídky pro nesplnění jazykových požadavků zadavatele by se muselo jednat o takovou nabídku, u níž by míra zpracování v cizím jazyce dosahovala takové intenzity, že by bylo zcela zjevné, že ji nelze bez znalosti cizího jazyka vůbec posoudit a hodnotit, by znamenalo popření smyslu a účelu zákona o veřejných zakázkách v části, která jednak klade na zadavatele požadavky na obsahovou stránku zadávací dokumentace, která by měla být odrazem zadavatelových potřeb a požadavků na plnění veřejné zakázky a jednak

dává zadavateli volnost stanovit si v zadávací dokumentaci jakékoliv objektivní, transparentní a nediskriminační požadavky na plnění veřejné zakázky, které by neodporovaly zákonu. Pokud tedy zadavatel v intencích zákona stanovil jako jazyk, ve kterém mají uchazeči předkládat své nabídky český, resp. slovenský jazyk, znamená to, že nabídka a všechny její součásti, kterými doklad o dosaženém vzdělání bezesporu je, musejí být zpracovány v tomto požadovaném jazyce beze zbytku, když zadavatel a ostatně ani zákon žádnou míru tolerance či odchylku nestanoví. Za takovéto situace, tedy absence specifikování v rámci zadávacích podmínek, co zadavatel považuje ještě za povolenou míru odchylky od požadovaného jazyka a co již ne, by tedy již samotné hodnocení rozsahu zpracování nabídky v jiném než požadovaném jazyce bylo způsobilé vyvolat pochybnosti o diskriminačním postupu zadavatele.

28. K argumentaci navrhovatele, že komise pro otevírání obálek nemá potřebnou odbornost a není jejím úkolem jakkoliv posuzovat nabídky z hlediska splnění požadavků stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci nebo zkoumat prokázání či neprokázání kvalifikačních předpokladů uvádím následující.
29. Předmětem kontroly nabídek komisí pro otevírání obálek je v souladu s § 71 odst. 9 zákona kontrola pouze základních náležitosti nabídky, tedy zda je nabídka předložena v požadovaném jazyce a zda je podepsána odpovědnou osobou, a nikoli to, zda nabídka přesně odpovídá zadávacím podmínkám stanoveným zadavatelem v oznámení či ve výzvě o zahájení zadávacího řízení a v zadávací dokumentaci, neboť tyto skutečnosti jsou zjišťovány až v rámci posuzování nabídek dle § 76 zákona. Je zcela logické, že za účelem posouzení, zda je nabídka zpracována v požadovaném jazyce, je potřeba, aby komise pro otevírání obálek nabídku prostudovala v celém jejím rozsahu, kdy jedině tak je zajištěna eliminace případných nevyhovujících nabídek v souladu s § 71 odst. 11 zákona. Na členy komise pro otevírání obálek neklade zákon přitom vzhledem k povaze jejich úkolu na rozdíl od členů hodnotící komise žádné zvláštní požadavky. Komise pro otevírání obálek tedy kontroluje pouze zákonem stanovené náležitosti nabídky, které jí ke kontrole přísluší, aniž by se blíže zabývala zkoumáním úplnosti nabídky v jiných ohledech a souladu obsahu nabídky se zadávacími podmínkami, kteréžto je prováděno až v rámci posuzování nabídek hodnotící komisí. Skutečnost tedy, že komise pro otevírání obálek zkoumá nabídku z pohledu jazyka, ve kterém byla předložena, neznámá, že by tímto zasahovala do kompetencí hodnotící komise a hodnotila a posuzovala obsah nabídky ve vztahu k zadávacím podmínkám a kvalifikačním předpokladům. Nabídku komise pro otevírání obálek posuzuje pouze z hlediska formy, v jaké je vypracována, k čemuž ji výslovně zmocňuje zákon. Kvalifikační předpoklady, které mají být jednotlivými dokumenty prokázány, tedy jejich obsah a to, zda vyhovují požadavkům zadavatele a jsou způsobilé prokázat požadované skutečnosti (v tomto případě úroveň dosaženého vzdělání) je zkoumáno až v další fázi zadávacího řízení, tedy až poté, co komise pro otevírání obálek konstatuje, že nabídka splnila požadované formální náležitosti. K tomuto tedy konstatuji, že ve fázi otevírání nabídek se v případě zkoumání jazyka, ve kterém je nabídka předložena nejedná o posuzování kvalifikace uchazečů, nýbrž pouze o kontrolu naplnění požadavků daných zákonem na formální náležitosti nabídky a námitka navrhovatele, že komise pro otevírání obálek zkoumáním těchto náležitostí překračuje své pravomoci, se v kontextu výše uvedeného jeví jako neopodstatněná.

30. Navrhovatel dále ve svém rozkladu v souvislosti se svým přesvědčením, že Úřad pojal výklad § 71 odst. 9 zákona příliš formalisticky a mechanicky, poukázal jednak na výkladové stanovisko Úřadu „Jednání dodavatele“ uveřejněné na webových stránkách Úřadu www.uohs.cz (dále jen „**výkladové stanovisko**“) a dále pak na předchozí rozhodnutí Úřadu č. j. VZ/S148/05-154/4644/05-Der ze dne 30. 9. 2005. K těmto dokumentům pouze uvádím, že úvahy a závěry v nich uvedené na posuzovaný případ nedopadají a jsou tedy ve vztahu k posuzovanému případu bezpředmětné. Výkladové stanovisko citované navrhovatelem se týká situace, kdy zadavatel získá pochybnosti o tom, zda osoba, která podepsala návrh smlouvy či různá čestná prohlášení, popř. nabídku, je osobou k tomuto oprávněnou. V šetřeném případě ovšem nelze dospět k závěru, že by komise pro otevírání obálek o splnění některého požadavku, který je v souvislosti s § 71 odst. 9 povinna v rámci otevírání obálek přezkoumat, získala pochybnosti. V posuzovaném případě tedy zadavatel neměl pochybnosti či nejasnosti v tom, zda byla nabídka navrhovatele předložena v požadovaném jazyce, když je zcela nepochybné, že strany 144, 152, 160, 189, 194, 199 a 203 nabídky navrhovatele obsahují text v jiném, než zadavatelem požadovaném českém, resp. slovenském jazyce. Dále je nepochybné, že překlad těchto částí nabídky nebyl společně s nabídkou předložen. Zatímco tedy výkladové stanovisko předkládá názor, že nelze vyloučit účastníka zadávacího řízení pouze pro pochybnost v otázce, zda jeho nabídka byla podepsána k tomu oprávněnou osobou, takovouto možnost připouští za situace, kdy nabídka bude skutečně podepsána osobou, které není takováto pravomoc dána. Obdobně tak tedy lze vyloučit uchazeče v situaci, kdy není pochybnost o tom, že jeho nabídka nebo její část byla předložena v odlišném jazyce, než který zadavatel pro předložení nabídky požadoval. V šetřeném případě se takto nejedná o nejasnost či pochybnost, nýbrž o jistou absenci splnění požadavku stanoveného zákonem i zadavatelem v zadávací dokumentaci.
31. Co se pak týče výše uvedeného předchozího rozhodnutí Úřadu č. j. VZ/S148/05-154/4644/05-Der ze dne 30. 9. 2005, je zde řešena obdobná situace pochybnosti o obsahové úplnosti nabídky, kterou komise pro otevírání obálek měla povinnost zkoumat ve smyslu § 59 odst. 3 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**předchozí zákon**“). Ani v tomto případě však nelze prostřednictvím uvedeného rozhodnutí Úřadu zpochybnit závěry učiněné v napadeném rozhodnutí, když Úřad zde sice odmítá postup zadavatele, který při zjištění, že nabídka neobsahuje seznam subdodavatelů, bez dalšího vyloučil uchazeče z účasti na zadávacím řízení, aniž by zjišťoval důvody nepředložení požadované listiny, v posuzovaném případě ovšem Úřad zdůrazňuje, že k nepředložení požadovaného seznamu subdodavatelů mohlo dojít z důvodu, že se uchazeč rozhodl celou veřejnou zakázku realizovat sám a jeho seznam subdodavatelů by tedy byl prázdný. V takovémto případě by se předložení seznamu uchazečem jevilo jako nadbytečné. Pokud zadavatel nevzal v úvahu takovouto variantu a vyřadil uchazeče automaticky bez toho, aby zjistil, zda s nějakým subdodavatelem bude při realizaci veřejné zakázky spolupracovat, jedná se o postup jistě nesprávný, když lze shledat pochybnosti, zda uchazeč předložil nabídku úplnou, kdy seznamu subdodavatelů není potřeba, či neúplnou, kdy seznam opomenul předložit. Takovéto skutkové okolnosti a na jejich základě vyvozené závěry ovšem nelze vztáhnout na šetřený případ, kdy je zjevné, jak už bylo uvedeno výše, že k žádným pochybnostem nedošlo, nýbrž je postaveno najisto, že požadavek zadávací dokumentace na jazyk, ve kterém má být nabídka zpracována nebyl

splněn a ani nebyl v rámci nabídky předložen relevantní překlad do požadovaného jazyka. Navrhovatelovy námitky je tedy v tomto ohledu nutno považovat za bezpředmětné.

32. Nelze se dále ztotožnit s částí rozkladu navrhovatele, ve které izoluje závěr Úřadu, že pokud navrhovatel předložil kopie dokladů v jiném než požadovaném jazyce, komise pro otevírání obálek a posléze i zadavatel postupovali správně, pokud nabídka byla vyřazena a navrhovatel vyloučen z účasti v zadávacím řízení. Navrhovatel argumentuje, že Úřad učinil uvedený závěr, aniž by se na tomto místě zároveň zabýval případnou existencí překladů takovýchto cizojazyčných dokumentů. K tomuto upozorňuji, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu tvoří jednotný propojený celek, přičemž závěry, které jsou ve správním řízení učiněny, jsou výsledkem šetření a hodnocení všech rozhodných skutečností a podkladů. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad postavil v bodě 29. najisto, že navrhovatel předložil kopie dokladů v jiném než požadovaném jazyce a z této skutečnosti pak ve spojení s relevantním ustanovením zákona učinil závěr vztahující se k této skutečnosti. V bodě 38. odůvodnění napadeného rozhodnutí, který navrhovatel ve svém rozkladu opomíjí, pak Úřad učinil závěr ohledně skutečnosti, že navrhovatel ve své nabídce nepředložil překlad dokumentů, které byly zpracovány v cizím jazyce. Až vyřešením a posléze spojením těchto samostatných otázek lze pak učinit konečný závěr o správnosti postupu zadavatele, který navrhovatele pro nesplnění svých požadavků vyloučil. Argumentace navrhovatele v tomto ohledu napomáhá závěru, že pokud tedy zákon ukládá komisi pro otevírání obálek povinnost kontroly nabídek z pohledu jejich zpracování v požadovaném jazyce, je pouze logické očekávat, že je komise oprávněna i ke kontrole, zda v případě, že některá část nabídky je zpracována v jiném než jazyce požadovaném, je tato část opatřena překladem. Lze totiž učinit závěr, že bez tohoto oprávnění by institut kontroly jazyka nabídky komisí pro otevírání obálek postrádal smysl a stal by se tak neúplným a nadbytečným.
33. Nelze se dále ztotožnit s argumentem navrhovatele, že ve své nabídce s ohledem na absenci požadavku zadavatele na jejich formu, prosté překlady vysokoškolských diplomů předložil, když v příložených životopisech uvedl jak název vysoké školy, tak i obor a stupeň dosaženého vzdělání jednotlivých členů realizačního týmu v českém jazyce. I za situace, kdy zadavatel nestanovil žádný specifický požadavek na formu překladu případných cizojazyčných částí nabídky, z článku 6 zadávací dokumentace Požadavky na prokázání splnění kvalifikace jednoznačně vyplývá, že jednotlivé životopisy musí obsahovat u každého člena realizačního týmu též doklad o dosaženém vysokoškolském vzdělání v prosté kopii. Pokud je tedy dosažené vzdělání prokazováno samostatným dokladem je třeba, aby z předloženého překladu jasně vyplývalo, o překlad jaké listiny se jedná a nikoliv to, že skutečností, uvedeným v listině, která není vyhotovena v požadovaném jazyce, odpovídá tvrzení v listině jiné. Lze tvrdit, že překlad dokumentu by měl alespoň v základních rysech následovat formu cizojazyčného originálu. V žádném případě však nelze připustit názor navrhovatele, že jednotlivé údaje uvedené v životopisech, jako název vysoké školy nebo vystudovaný obor, mohou být dostatečné k naplnění náležitostí překladu. Již z logiky věci totiž není možné přiřadit v rámci textu životopisu jednotlivé české pojmy k jejich cizojazyčným ekvivalentům obsaženým na zcela obsahově odlišné listině.
34. V rámci rozhodování o rozkladu se pak nelze relevantně zabývat námitkou navrhovatele, který zpochybňuje, zda dokladem prokazujícím úroveň dosaženého vzdělání nutně musí být vysokoškolský diplom, když ze zadávací dokumentace jednoznačný požadavek na předložení

diplomu podle něj nevyplývá. K uvedenému lze pouze zhodnotit, že pokud navrhovatel pojal pochybnosti nebo nejistotu ohledně požadavků zadavatele v části zadávací dokumentace týkající se povahy dokladů sloužících k prokázání dosaženého vzdělání, měl možnost využít prostředku vyplývajícího z ustanovení § 49 zákona, opravňujícího uchazeče o veřejnou zakázku požádat zadavatele o dodatečné informace k zadávacím podmínkám, které by upřesnily, osvětlily případné nejasnosti v zadávací dokumentaci. Pokud takto navrhovatel neučinil a prokazoval vzdělání členů realizačního týmu vysokoškolskými diplomy, učinil tyto součástí nabídky, na kterou se vztahují pravidla ohledně jejich formy a obsahu. I pokud by tedy vznikly nejasnosti ve vymezení zadávacích podmínek ohledně toho, čím má být prokázána úroveň vzdělání, nebyly by uvedené nejasnosti předmětem zkoumání v tomto správním řízení a skutečnost, že navrhovatel prokazoval kvalifikaci vysokoškolskými diplomy by tak nemohla ani být kladena k tíži navrhovatele, jak tvrdí, když předmětem sporu není skutečnost, čím, tedy jakým druhem dokumentu navrhovatel dosažené vzdělání prokazoval, a zda bylo zadávací dokumentací povoleno takovýmto dokumentem vzdělání prokazovat, nýbrž skutečnost, že dokument, kterým navrhovatel dosažené vzdělání prokazoval nebyl předložen v požadovaném jazyce ani nebyl navrhovatelem opatřen překlad tohoto dokumentu do požadovaného jazyka.

35. Co se týče argumentace navrhovatele, že není možné, aby jedna a tatáž skutečnost patřila do dvou různých fází zadávacího řízení, jinými slovy aby tato skutečnost mohla být posuzována jak ve fázi otevírání obálek, tak ve fázi hodnocení nabídek, odkazují jednak na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které k této otázce předkládá bohatou argumentaci, a jednak opakují názor uvedený již výše. Kompetenci komisi pro otevírání obálek ke kontrole, zda je v obálce obsažená nabídka zpracována v požadovaném jazyce přisuzuje v ustanovení § 71 odst. 9 sám zákon. Jde o jakousi základní kontrolu náležitostí, bez jejichž naplnění je nabídka neúplná a je bezpředmětné ji dále posuzovat. Pokud uchazeč není schopen splnit tyto základní náležitosti nabídky, nepředstavuje vyřazení jeho neúplné nabídky a jeho následné vyloučení krácení jeho práv na to, aby jím v nabídce předložené doklady byly podrobně posouzeny odbornou osobou. Nepředložení nabídky v požadovaném jazyce považuje zákonodárce za natolik závažné porušení zákona, kterému přisuzuje jednoznačné následky bez možnosti nápravy. Až tehdy, pokud komise pro otevírání obálek zhodnotí úplnost a správnost podané nabídky, jsou totožné dokumenty a části nabídky, které byly již dříve posuzovány komisí pro otevírání obálek z hlediska jazyka, ve kterém byla nabídka předložena, hodnoceny z hlediska svého obsahu ve fázi posouzení splnění kvalifikace. Není tedy správný názor navrhovatele, že se v posuzovaném případě doklady prokazující dosažené vzdělání posuzují automaticky až ve fázi posuzování kvalifikace bez toho, aby u nich byla prověřena formální náležitost požadovaného jazyka. Pokud bychom přijali toto stanovisko, znamenalo by to, že ve fázi otevírání obálek by příslušná komise prakticky ztratila možnost kontroly jazyka u veškerých dokladů sloužících k prokázání kvalifikace. Jelikož jsou nicméně tyto doklady součástí nabídky, jejich kontrola z hlediska požadovaného jazyka je oprávněná a logicky předcházející nezávislé navazující fázi zadávacího řízení, tedy posuzování nabídek z hlediska splnění kvalifikace, tedy posuzování totožných dokumentů z jiného úhlu pohledu.
36. Pokud navrhovatel namítá rozdíl mezi vyloučením uchazeče ve fázi otevírání obálek podle § 71 odst. 11 zákona a ve fázi hodnocení nabídek z hlediska splnění kvalifikace podle § 60 odst. 1 zákona uvádím, že navrhovatelem zdůrazňovaná možnost nápravy pochybení podle § 59 odst. 4 zákona, tedy možnost poskytnutá zadavateli vyzvat dodavatele

k objasnění předložených informací či dokladů prokazujících splnění kvalifikace nebo předložení dalších je institutem ze zákona fakultativním, kdy zákon zadavateli neukládá žádnou povinnost dodavatele k doplnění kvalifikace ve skutečnosti vyzvat. Linie, která se prolíná celým rozkladem, jejímž prostřednictvím se snaží navrhovatel uplatnit svůj názor, že doklady týkající se prokázání dosaženého vzdělání jednotlivých členů realizačního týmu měly být ve všech ohledech zkoumány až ve fázi prokazování kvalifikace, kde by v případě zjištění nejasností měl navrhovatel podle něj možnost své pochybení napravit, je ve skutečnosti otázkou pouze hypotetické roviny, když jak již bylo uvedeno, je pouze na vůli zadavatele, zda uchazeče podle § 59 odst. 4 k doplnění kvalifikace vyzve, nebo jej pro její nesplnění vyloučí. Jsem naopak toho názoru, že pokud by naopak zadavatel připustil navrhovatelovu argumentaci, postoupil jeho nabídku do další fáze zadávacího řízení, kde by teprve byly předmětné vysokoškolské diplomy posuzovány, dopustil by se porušení zákona, kdy by se navrhovatel ocitl v nerovném postavení vůči ostatním uchazečům, jejichž nabídky byly vyloučeny již ve fázi otevírání obálek. Zadavatel, veden snahou po zachování principů vyplývajících z ustanovení § 6 se tak nezpronevěřil ani závěrům a cílům vyplývajícím z rozsudku NSS č. j. 9 Afs 87/2008 – 81 ze dne 9. 7. 2009, na které navrhovatel odkazuje.

37. V uvedené souvislosti upozorňuji na nesprávný názor orgánu prvního stupně Úřadu vyslovený v bodě 33. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvádí, že by zadavatel postupoval v souladu se zákonem rovněž v případě, pokud by doklady prokazující splnění kvalifikace v nabídce navrhovatele z hlediska jazyka posuzoval až ve fázi posouzení prokázání splnění kvalifikace. I když Úřad vztáhnul svůj závěr ke skutečnosti, že zadavatel přistupoval ke všem účastníkům zadávacího řízení totožně a v rámci prokazování splnění kvalifikace u žádného z uchazečů nepožadoval doplnění dalších informací nebo dokladů a i pokud by tedy posuzoval, zda jsou nabídky zpracovány v požadovaném jazyce až ve fázi hodnocení nabídek, nedošlo by za daných okolností k porušení zásady rovného zacházení, nelze tento závěr přijmout. Jak již bylo uvedeno výše a vyplývá to i z jiných částí odůvodnění napadeného rozhodnutí, fáze posuzování nabídek z hlediska jejich formálních náležitostí při jejich otevírání a hodnocení nabídek z hlediska jejich obsahu jsou dvě odlišné fáze zadávacího řízení, které jsou od sebe formálně odděleny, jsou vedeny odlišným účelem a jejich hranice by se v rámci zadávacího řízení neměly stírat. Skutečností, že se zadavatel při posuzování a hodnocení nabídek chová k uchazečům totožným způsobem, tedy nediskriminačně, nelze v žádném případě ospravedlnit to, že takto činí v rámci nesprávného postupu. Nelze tedy akceptovat závěr Úřadu, že by se zadavatel nedopustil porušení zákona v případě, že by kontrolu nabídky z hlediska požadovaného jazyka provedl až v rámci posuzování splnění kvalifikace, když by se tak zadavatel dopustil porušení ustanovení § 71 odst. 9 písm. a) zákona bez ohledu na to, že totožným způsobem postupoval vůči všem uchazečům. V posuzovaném případě lze nicméně konstatovat, že se tato chybná úvaha Úřadu nikterak neodrazila na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí, když v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí byly jasně a správně specifikovány a vypořádány důvody, pro které Úřad rozhodl tak, jak rozhodl. Úřad předmětnou otázku řešil v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze jako reakci na námítky navrhovatele, když předtím jednoznačně srozumitelně zdůvodnil, proč zadavatel postupoval správně, když vyřadil nabídku navrhovatele a vyloučil jej ze zadávacího řízení poté, co při otevírání obálky s nabídkou zjistil porušení zadávacích podmínek. Uvedenou nesprávnou úvahu Úřadu lze tedy zhojit v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí.

38. Za bezpředmětnou je pak závěrem nutno označit námitku navrhovatele, že se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval jeho rozsáhlou argumentací týkající se zejména otázky, zda bylo vůbec potřeba překladů dokumentů do českého jazyka a nestačilo předložení jakýchkoliv vysokoškolských diplomů. K této otázce se Úřad vyjádřil v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně, zvláště pak v bodě 28. a 36. kde se zabýval povahou vysokoškolských diplomů jako veřejných listin, zejména popřel možnost jakéhokoliv rozdílného přístupu zadavatele při postupu podle zákona k veřejným listinám a listinám, které povahu veřejné listiny nemají a zdůraznil jednoznačný požadavek zadavatel na zpracování nabídek v českém, resp. slovenském jazyce, popř. předložení překladu. Tvrzení navrhovatele, že k prokázání dosaženého vzdělání nebyl překlad cizojazyčných vysokoškolských diplomů potřeba, neboť z těchto dokladů splnění této části kvalifikace, tedy dosažení vysokoškolského vzdělání, jednoznačně vyplývalo, je v kontextu požadavku zákona i zadávací dokumentace na předložení nabídky v českém, resp. slovenském jazyce nebo opatření překladu, zcela bezpředmětné.
39. Pokud se týká tvrzení navrhovatele, že nenašel situaci, kdy by vysokoškolský diplom psaný v latinském jazyce nebyl považován za dostatečný k prokázání vysokoškolského vzdělání, odkazují na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S344/2009/VZ-2916/2010/510/Hod ze dne 16. 4. 2010. Neztotožňují se s názorem navrhovatele, podle něhož závěry zde uvedené na skutkové okolnosti posuzovaného případu nedopadají. Bez ohledu na to, zda byl zadavatelem v zadávací dokumentaci požadavek na vysokoškolské vzdělání blíže specifikován ať už zaměřením či přímo požadovaným oborem, nebo stačilo pouze předložit doklad o dosažení jakéhokoliv vysokoškolského titulu, dle názoru vyjádřeného ve výše uvedeném rozhodnutí Úřad zcela jednoznačně tyto situace nerozlišuje, když je v něm uvedeno, že: *„V souvislosti s předloženými doklady o vzdělání v latinském jazyce však Úřad neshledal důvody, pro které zadavatel mohl považovat tyto doklady za rovnocenné dokladu v českém jazyce. Tuto skutečnost nemůže zhojit ani to, že na internetových stránkách dané vysoké školy jsou uveřejněna znění v latinském i českém jazyce, neboť tímto způsobem nelze nahrazovat splnění požadavku stanoveného jak zákonem, tak zadavatelem v zadávací dokumentaci.“* Z uvedeného vyplývá, že požadavek zákona na zpracování nabídky je zcela jednoznačný a nemůže být bagatelizován.
40. Závěrem uvádím, že se neztotožňuji s názorem navrhovatele, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatky v jeho odůvodnění, když mám za to, že se Úřad ke všem podstatným částem návrhu dostatečně a relevantně vyjádřil.

VI. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
42. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výrocích uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. SPF Group, s.r.o., Bozděchova 99/6, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
2. Asociace krajů České republiky, Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy